

Lux Fundació & M. Altadill

Santi Mirón, viola da gamba
Maria Altadill, soprano

Maria Altadill i Briansó neix a Tarragona l'any 1975. Obté en el conservatori de la seva ciutat el Títol Professional de Cant amb la qualificació d'excel·lent. L'any 1998 ingressa a la Schola Cantorum Basiliensis (Suïssa), on durant dos anys s'especialitza en música renaixentista i barroca amb el professor Richard Levitt. Des de l'any 2000 continua els seus estudis de cant en la mateixa "Musikhochschule" amb Kurt Widmer, obtenint la llicenciatura l'any 2003. Ha cantat com a solista en diversos festivals a França, Espanya, Suïssa, Itàlia, Àustria i Alemanya, sota la direcció de Nicolau de Figueiredo, Bruce Dickey, Charles Toet, Anthony Rooley, entre altres. És membre de diversos grups especialitzats en la música antiga per tot el continent europeu. El 2005 és llorejada pel Festival van Vlaanderen Brugge (Bèlgica), en la categoria de solista. Ha realitzat enregistraments per a diverses discogràfiques així com per a ràdios i televisions europees.

Lux Fundació és un projecte que neix de la mà d'un grup d'apassionats per la música que té la intenció d'apropar i compartir amb el gran públic la música antiga amb criteris històrics. Per a aconseguir els seus objectius, la fundació compta amb el seu propi grup estable d'instruments antics. Lux Fundació compta amb dos discs enregistrats: un amb música de Johann Sebastian Bach i un altre amb música per a conjunt de violes del Renaixement i del Barroc espanyol. Així mateix, Lux Fundació porta a terme una activa acció solidària donant suport a nombroses entitats socials sense ànim de lucre. Des del 2018, Lux Fundació col·labora amb Arrels Fundació de Barcelona. Aquesta activa entitat és la destinatària de tots els beneficis resultants dels concerts de la fundació així com les recaptacions dels concerts solidaris que Lux Fundació realitza. Des de la seva creació Lux Fundació compta amb la direcció artística de Santi Mirón.

8 JUNY 2019
18.30H

EN CONCERT

Le Grand Tour

SANT MIQUEL DE
CASTELLTALLAT
(Sant Mateu de Bages)

Lux Fundació Maria Altadill

Organitzat per:
Associació Espurnes Barroques i Territori Barroc
Consorei per a la Promoció de l'Alta Anoia

Amb la col·laboració de:
Ajuntament de Sant Mateu de Bages
Associació Cultural Riubrogent
Bisbat de Solsona i Bisbat de Vic
Roser Parcerisas i Jaume Biarnés

Amb el patrocini de:
Catalana de Perforacions S.A.
Restaurant Casal de Castelltallat
Celler Collbaix - El Molí
Xai de Puigpelat

ESPURNESBARROQUES.CAT

ESPURNES
BARROQUES

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

Diputació
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Diputació de Lleida

Programa

I. ITÀLIA

Claudio Monteverdi (1567 - 1643)

Toccata de l'Orfeo con il suo Prologo: La Musica

Francesca Caccini (1587 - c. 1641)

Maria Dolce Maria

Francesco Maria Bassani (segle XVII)

Tocata del Signor Oratio Bassani

Claudio Monteverdi

Quel Sguardo Sdegnosetto

II. FRANÇA

Anònim segle XVII

J'avois Cru qu'en Vous Aymant

Le Sieur de Sainte-Colombe (c. 1640 - c. 1700)

Chaconne

Henry du Bailly (c. 1590 - 1637)

Yo Soy la Locura

III. ESPANYA

Francisco Correa de Arauxo (1584 -1654)

Tres Glosas sobre el Canto de la Inmaculada Concepción "Todo el Mundo en General"

Anònim segle XVII

Marizápalos

IV. ALEMANYA

Johannes Hieronymus Kapsberger (c. 1580 - 1651)

Toccata Arpeggiata

Figlio Dormi

Heinrich Schütz (1585 - 1672)

O Jesu Nomen Dulce

V. ANGLATERRA

Tobias Hume (c. 1569 - 1645)

A Pavin

Alas Poor Men

Notes al programa

Grand Tour va ser l'apel·latiu donat al viatge cultural que realitzaven els joves aristòcrates principalment anglesos per Europa abans de l'inici dels seus estudis universitaris o just després de finalitzar-los. En boga des del segle XVII fins el XIX, el principal interès d'aquest gran desplaçament en el seu inici era l'accés a l'art clàssic i a Itàlia. Progressivament, d'altres destinacions europees van anar ampliant l'àmbit geogràfic de *Le Grand Tour*. Situant-nos a la primera meitat del segle XVII, i com si seguíssim de ben a prop a aquells joves *prototuristes*, també serem participants del seu gran recorregut continental mitjançant la música. Les ciutats considerades com a centres culturals més importats del moment sonaran gràcies als seus habitants més excel·sos en l'art de la creació musical. El nostre passeig començarà pel destí principal d'aquells *Grands Tours*: viatjarem a l'actual Itàlia de la mà de **Monteverdi** (creador de l'estil melòdic modern), de la compositora i poetessa **Francesca Caccini**, i de **Francesco Bassani** que, tot i ser un compositor considerat menor, fou mestre de capella al Duomo de Piacenza.

Continuarem per la França del senyor de **Sainte-Colombe**, l'insigne violagambista professor de Marin Marais. I en sortirem amb una obra d'**Henry du Bailly**, estricte coetani del sevillà **Francisco Correa de Arauxo**, que fou un dels organistes més notoris del segle d'or espanyol. De la mà del també organista **Heinrich Schütz** i del tiorbista **Johannes Kapsberger** entrarem a l'Alemanya del primer barroc, si bé Kapsberger realitzà la seva carrera majoritàriament a Itàlia com a músic de la capella pontificia. Acabarem el viatge com ho faria un noble anglès, retornant a casa, per escoltar música del capità **Tobias Hume** que, com a home d'armes, viatjà —abans de la moda aristocràtica— per tot el continent.

El trajecte serà conduït per la veu de Maria Altadill, que al seu torn serà acompanyada per una viola de gamba. Un instrument que, si bé al segle XVIII començaria a caure en desús en favor del violoncel, al segle XVII tenia un rol absolutament privilegiat en el panorama musical. I és que pel fet d'estar dotada de trasts, de ser tocada amb arc i de tenir un nombre de cordes considerable, la viola de gamba pot dur a terme la tasca de realització del baix continu. És a dir, més enllà de la seva qualitat melòdica, la viola de gamba té capacitat polifònica i harmònica per acompanyar a cantants o instrumentistes, fent sonar la veu del baix i afegint-hi a sobre l'harmonia corresponent, tal i com feien els instruments de tecla o de corda polsada. Tot i que avui ens pugui semblar una pràctica estranya, ens han arribat múltiples exemples que confirmen aquesta destresa interpretativa que —això sí— és d'allò més exigent. Bon viatge!